

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/138/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201772
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813201772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Secapital S. á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovoľvodstvo zast. Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., Jilemnického 30, 036 01 Martin proti žalovanému: J. S., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 143,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa trovy konania **n e p r i z n á v a j ú**.

Súd **zaväzuje** žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 48,82 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.2.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 143,24 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 143,24 eur od 8.12.2010 až do dňa zaplatenia a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 1.10.2007 zmluvu o pôžičke evid. č. 6032488, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky 1974,37 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných mesačných splátkach v sume 42,92 eur. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1848,11 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.11.2009 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dňa spísania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 143,24 eur.

Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania a žiadal žalobu zamietnuť.

Súd uznesením zo dňa 16.8.2013 č.k. 4C/138/2013-37 pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Consumer Finance Golding,a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok vstúpil ako nový žalobca Secapital S. á.r.L., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovoľvodstvo.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o pôžičke zo dňa 1.10.2007, Podmienkami k zmluve, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2009 adresovanou žalovanému spolu s kópiu doručeny. Ďalej súd vykonal dokazovanie návrhom na zmenu účastníka doručeným súdu dňa 9.8.2013 spolu s prílohami, písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 28.8.2013 spolu s prílohami a to prehľadom splátok a všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka doručeným súdu dňa 21.5.2013, písomným podaním vedľajšieho účastníka na strane žalovaného doručeným súdu dňa 27.9.2013 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný žalobca Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 1.10.2007 Zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa postupca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 40.000 Sk pri mesačnej splátke 1.293 Sk, ktorú mal žalovaný uhradiť 48. mesačnými splátkami.

Podľa bodu 2.1 Všeobecných obchodných podmienok, tieto VOP upravujú vzťahy medzi Klientom na jednej strane a Spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so Službou a jej poskytnutím na základe Zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo Zmluvy a Povinným na jednej strane a Spoločnosťou na strane druhej v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosťou, ak Klient nesplní Zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Z bodu 2.3 Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že Tieto VOP a Podmienky sú prílohou Zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu Zmluvy, pokiaľ v Zmluve nie je výslovne uvedené inak.

Podľa bodu 5.4 Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný plniť Spoločnosti za poskytnutie Služby riadne a včas spôsobom dohodnutým v Zmluve.

Ako vyplýva z bodu 6.1, 6.2, 6.3, 6.4 Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V jednotlivých Splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a Poplatok za poskytnutie pôžičky. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy a/alebo doručení Služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

Listom zo dňa 26.11.2009 právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy. Celkovú istinu vo výške 1173,82 eur mal uhradiť obratom, najneskôr však do 3 dní od doručenia tejto upomienky.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 28.8.2013 žalobca uviedol, že žalovaný mal ku dňu podania žalobného návrhu uhradiť žalobcovi sumu 1888,64 eur, ďalej mal žalovaný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany v prípade porušenia povinností dohodli v zmysle čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktorú žalobca požaduje v sume 77,98 eur. V zmysle VOP sú súčasťou pohľadávky žalobcu aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 24,73 eur. Na základe vyššie uvedeného celkom dlh žalovaného ku dňu podania žaloby istina plus zmluvná pokuta plus náklady na vymáhanie mínus prijaté úhrady = 1888,64 eur + 77,98 eur + 24,73 eur - 1848,11 eur= 143,24 eur. Suma 1327,76 eur predstavuje skutočne poskytnutý úver žalovanému, ďalej suma 1974,37 eur predstavuje celkovú sumu úveru t.j. keby žalovaný splácal úver riadne a včas, uhradil by z titulu poskytnutého úveru spolu sumu 1974,37 eur, sú v nej zahrnuté celkové náklady spotrebiteľa. Suma 1173,82 eur uvedená v predžalobnej upomienke predstavuje dlžnú sumu, ktorú žalobca v tom čase evidoval voči dlžníkovi a v ktorej sú započítané úroky a penále.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení vzniesol námietku premlčania a uviedol, že žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky 143,24 eur s prísl. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol vykonať svoje právo a

vymáhať žalovanú sumu po 4.12.2009, pričom žalobu na súd podal až dňa 20.2.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu. Zmluva bola uzavretá 1.10.2007, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplatnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Z § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (podľa § 111 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Aj keď žalovaný nevzniesol námietku premlčania v predmetnej veci, námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jeho podporu. Úlohou súdu bolo preto v prvom rade sa so vznesenou námietkou vysporiadať.

Akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý.

Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O. s. p. „posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodiť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zvážiť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2012, sp. zn. 2 Obdo 27/2012).

Súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom ako úkon, ktorý je jednoznačne na prospech žalovaného, keďže v danom prípade mu priniesie plný úspech v spore.

K možnosti vzniesť námietku premlčania vedľajším účastníkom súd poukazuje napríklad na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9. augusta 2012, sp. zn. 15Co/169/2012, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že vedľajší účastník pomáha odporcovi v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti, medzi iným aj obranu vo forme vznesenia námietky premlčania, pričom daný úkon je svojou podstatou procesným úkonom, ktorý nie je dispozičným úkonom, ktorým by vedľajší účastník zasahoval do predmetu konania zásadným spôsobom, t. j. nakladal s návrhom ako takým, uzavrel zmier, zobral návrh späť a pod.. Podstavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. Jeho podstavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis. V konaní nebol zistený ani výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania, navyše odporca 1/ taktiež vzniesol námietku premlčania. Konanie vedľajšieho účastníka je tak na prospech odporcov.

Zo samotnej žaloby a jej príloh vyplýva, že splatnosť všetkých splátok pôžičky nastala ku dňu 8.12.2009, keďže výzvu na splatenie všetkých splátok pôžičky žalovaný prevzal dňa 4.12.2009, pričom celú sumu pôžičky bol povinný uhradiť do troch dní od doručenia výzvy. Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, tak začala splátky plynúť najneskôr dňa 9.12.2009 a uplynula dňa 9.12.2012.

Nárok žalobcu voči žalovanému je tak podľa názoru súdu premlčaný, keďže žaloba bola na súde podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 20.2.2013.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Keďže trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať uplynula dňa 9.12.2012, vedľajší účastník na strane žalovaného dôvodne vzniesol námietku premlčania, súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovanému, ktorý bol vo veci plne úspešný, žiadne trovy konania nevznikli ani mu zo spisu nevyplývajú, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Čo sa týka vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, tak v zmysle § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovami konania je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, ktorý bol v plnom rozsahu úspešný, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Podľa názoru súdu má právny zástupca vedľajšieho účastníka nárok na trovy právneho zastúpenia z tarifnej hodnoty 143,24 eur, ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 33,20 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. je v roku 2013 vo výške 7,81 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia 16,60 eur + RP 7,81 eur

- písomné podanie zo dňa 27.8.2013..... 16.60 eur + RP 7,81 eur

Spolu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal súd náhradu trov konania vo výške 48,82 eur.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol doručený návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka dňa 27.8.2013 vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci, kde tento účastník vzniesol námietku premlčania, ktorá znamenala pre žalobcu neúspech v spore v celom rozsahu. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že oba úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanému ako spotrebiteľovi a zlepšenie jeho procesného postavenia v spore,

a to najmä ako už bolo uvedené, vznesením námietky premlčania uplatnenej pohľadávky, prípadne poukázaním na ďalšie skutočnosti.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.